

AM2025.03.18V

Retten i Randers DOM

Dato: 13. maj 2024

Retten sagsnr.: 9-4042/2023

Politiets sagsnr.: 4200-71111-00002-23

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født oktober 1997

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift af 28. november 2023 er modtaget den 7. december 2023.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

Principal

straffelovens § 237, jf. § 21, forsøg på manddrab, og straffelovens § 181, stk. 1, jf. stk. 3, brandstiftelse under særligt skærpende omstændigheder,

ved den 14. marts 2023 umiddelbart forud for kl. 20.06 på adressen *Adresse1*, Grenå, at have forsøgt at dræbe *Forurettede1* ligesom tiltalte forvoldte ildebrand på fremmed ejendom under særligt skærpende omstændigheder, idet tiltalte satte ild på adressen i den hensigt at dræbe *Forurettede1*, hvorved *Forurettede1* som opholdt sig på lejlighedens badeværelse blev forbrændt i ansigtet, på hals, nakke, ryg, arme, hænder og venstre ben svarende til forbrænding af 23 procent af kroppens overflade alt hvorved *Forurettede1* kan have været i livsfare, hvilket drabsforsøg mislykkedes, idet det lykkedes *Forurettede1* at flygte fra den brændende lejlighed,

Subsidiært

straffelovens § 180,

ved den 14. marts 2023 umiddelbart forud for kl. 20.06 på adressen *Adresse1*, Grenå, at have forvoldt ildebrand på fremmed ejendom under sådanne omstændigheder, at tiltalte indså, at *Forurettede1* liv derved blev udsat for overhængende fare, idet tiltalte satte ild på adressen, hvorved *Forurettede1* som opholdt sig på lejlighedens badeværelse blev forbrændt i ansigtet, på hals, nakke, ryg, arme, hænder og venstre ben svarende til forbrænding af 23 procent af kroppens overflade alt hvorved *Forurettede1* kan have været i livsfare,

2.

straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde,

ved den 14. marts 2023 umiddelbart forud for kl. 20.06 på adressen *Adresse1*, Grenå, flere gange at have slået *Forurettede1* i ansigtet med knyttet hånd, hvorved *Forurettede1* blandt andet fik brud på næsen,

3.

straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1, forsøg på legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde,

ved den 14. marts 2023 umiddelbart forud for kl. 20.06 på adressen *Adresse1*, Grenå, at have forsøgt at stikke *Forurettede2* i halsen/nakken med en saks, hvilket mislykkedes, idet hun afværgede med hænderne, hvorved saksen ramte hendes fingre alt med skade til følge.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om skærpet straf efter straffelovens § 81, nr. 6, idet gerningerne helt eller delvist har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, handicap, seksuelle orientering, kønsidentitet, køns-udtryk, kønskarakteristiks eller lignende.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte udvises i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6, med et indrejseforbud i medfør af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, for bestandigt.

Tiltalte har nægtet sig skyldig i forhold 1 og 3, og erkendt sig skyldig i forhold 2.

Tiltalte har over for påstanden om skærpet straf nedlagt påstand om frifindelse.

Tiltalte har over for påstanden om udvisning nedlagt påstand om frifindelse.

Forurettede1 har påstået, at tiltalte skal betale 365.976,35 kr. i erstatning og tortgodtgørelse til ham.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse bortset fra opgørelsen af kravet om erstatning for udgifter til medicin.

Sagens oplysninger

[FORKLARINGER UDELAGT]

NKS, Nationalt Kriminalteknisk Center, har afgivet erklæringer af 9. maj 2023 og 24. august 2023. Af erklæringerne fremgår bl.a.:

" ...

1. Sammenfatning

Branden blev anmeldt den 14/03/23 kl. 20:06 af flere personer, der havde observeret røg fra bygningen, og at der på en trappe sad en mand med forbrændinger og råbte på hjælp. Ved politiets ankomst kl. 20:10 sås der høje flammer fra bygningen. Røgdykkere har til politiet forklaret, at kollegieværelset var overtændt ved ankomsten. Det var ikke muligt at se ind i lejligheden på grund af røg og flammer, og slukningen foregik udefra. I kollegieværelsets venstre side lå et væltet, større stålskab ned over et skrivebord.

Gerningsstedet var et kollegieværelse på ca. 22 m² indrettet med et opholdsrum og et badeværelse beliggende på Campus.

Gerningsstedsundersøgelsen viste, at de kraftigste og laveste brandskader var i den sydvestlige del af opholdsrummet ved sengen, samt i den østlige del ved et teknikskab, hvor der stod et tøjstativ. Beklædningen på væggene bestod af OSB træplader, hvilket sammen med rummets øvrige, brandbare materialer bl.a. beklædning og møbler udgjorde brandbelastningen. Hovedparten af OSB træpladerne var bortbrændte, men et væltet stålskab havde beskyttet en del af væggen. I forbindelse med rydningen af opholdsrummet blev der ikke fundet rester fra antændelseskilder i form af f.eks. tændstikker, lightere, stearinlys, fyrfadsllys, askebægre eller remedier til rygning.

Brandskaderne var aftagende ind i badeværelset. Døren var kraftigt brandskadet og delvist bortbrændt. Der var sod på alle vægge og opadvendende overflader, og bruseforhænget var faldet ned og lå smeltet sammen på brusekabinens kant. På gulvet under brandresterne sås flere rødbrune tilsmudsninger, der blev spottet med Combur, der gav reaktion som for blod.

Brandhunden havde ingen markeringer som for tilstedeværelse af en brandbar væske. Dansk Brand- og sikringsteknisk Institut udelukkede el som årsag til branden.

Konklusion af den kriminaltekniske gerningsstedsundersøgelse:

Arnested

Den tekniske undersøgelse taler i meget høj grad for, at arnestedsområdet er i opholdsrummet.

Brandårsag

Den tekniske undersøgelse taler i meget høj grad for, at brandårsagen er antændelse af tilstedeværende brandbare materialer med en åben flamme muligt i kombination med en accelerator.

Øvrige kriminaltekniske spor

Der blev sikret en deodorantspray og en lighter ud for gerningsstedet, og der blev sikret muligt blod tre steder på badeværelsesgulvet. Døren til kollegieværelset vurderes til at have været åben under branden. Et stålskab bestående af et højt stålskab med et mindre stålskab oven på, var væltet tidligt i brandforløbet.”

"Ændrer det noget på brandbilledet, at sigtede Tiltalte forklarer, at der var olie på gulvet ?

...

Med hensyn til spørgsmålet "om de nye oplysninger ændrer noget på brandbilledet", så er vurderes det, at de nye oplysninger ikke ændrer på vores undersøgelsesresultat.

..."

DBI, Dansk Brand og sikringsteknisk Institut, har afgivet erklæringer af 24. marts 2023 og 6. maj 2024. Af erklæringerne fremgår bl.a.:

"...

5 Vurdering og konklusion

5.1 Arnested og brandårsag

Arnested vurderes ud fra tolkning af brandbillede at være i kollegieværelset. Grundet de kraftige brandskader i kollegieværelset er det ikke muligt ud fra undersøgelsen at bestemme et arnested nærmere i kollegieværelset. Den elektriske skade på badeværelset er med til at angive, hvor

branden eller varme herfra har ramt de elektriske dele først. De svage brandskader i badeværelset viser, at branden ikke er startet i badeværelset, hvorfor hypotesen, om at arnested kunne være andre steder end i kollegieværelset, kan afvises.

Den faste elektriske installation sås kun med udefrakommende brandskader og uden elektriske skader, hvorfor hypotesen, om at disse skulle være brandårsag, kan afvises.

Der sås ikke, i de undersøgte brandrester, batterier, der kunne have været brandårsag, hvorfor hypotesen, om at disse skulle være brandårsag, kan afvises.

Der var tilsluttede elektriske brugsgenstande og fast elektrisk installation, som fandtes uden elektriske skader, i kollegieværelset, hvor branden var startet. Den udkoblede automatsikring og den fundne elektriske skade vurderes at være en følge af branden, da varme fra branden har smeltet isolering på ledninger i badeværelsesventilator i badeværelset og derved forårsaget kortslutninger med udkoblet automatsikring som følge.

Det vurderes, at hvis brandårsag skulle have været en elektrisk årsag, skulle de elektriske dele med elektriske skader have været placeret i arnestedsområdet.

Hypotesen, om at branden er forårsaget af en af de elektriske dele, kan ud fra ovenstående afvises.

5.2 Konklusion

Arnested er i kollegieværelset.

Brandårsag er ikke de faste elektriske installationer, tilsluttede elektriske brugsgenstande eller batterier."

"Kan en brand opstå pga. varmeudvikling fra en computer, telefon eller lign., uden at det som sådan er de elektriske installationer, der er årsagen?

...

Ja, en brand kan godt opstå pga. varmeudvikling fra en computer, telefon eller lign. Hvor det ikke er de elektriske installationer der er brandårsag. Men ikke i det konkrete tilfælde, da der ikke sås elektriske skader på de elektriske dele i arnestedsområdet.

..."

Af farlighedserklæring af 24. marts 2023 udarbejdet af DBI fremgår bl.a.:

"...

6 Vurdering og erklæring

6.1 Vurdering aktuel og fortsat brandudvikling

Ud fra de brandmæssige forhold i bygningen vurderes der at være god adskillelse og lukning mellem de brandmæssige enheder værende mellem kollegieværelser med badeværelser. Mellem selve værelset og badeværelset har der ikke været brandadskillelse, men almindelig let vægkonstruktion samt almindelig brandmæssig uklassificeret dør. Selv ved den kraftige fuldt udviklede brand i kollegieværelset ses det, at branden ikke har medført brandspredning eller røgspredning til de øvrige kollegieværelser.

Personer, i de øvrige kollegieværelser end det brandramte kollegieværelse, havde flugtvejsmulighed direkte til det fri og på 1. sal direkte til terræn i det fri via udvendige trapper i begge retninger.

Det vurderes, at der ved den aktuelle brand og ved en eventuel fortsat brandudvikling i kollegieværelset vil være overhængende fare for de personer, som måtte have opholdt sig i

badeværelset tilknyttet det brandramte kollegieværelse. Flugtveje herfra vurderes påvirket af branden i en sådan grad, at de ikke ville kunne benyttes, uden at vedkommende vil være i overhængende fare.

Det vurderes, at der ved den aktuelle brand og ved en eventuel fortsat brandudvikling i kollegieværelset vil være ingen fare for de personer, som måtte have opholdt sig i de øvrige kollegieværelser og badeværelser.

Flugtveje fra disse vurderes ikke at blive påvirket af branden i en sådan grad, at de ikke ville kunne benyttes.

..."

Forurettede1 blev den 14. marts 2023 fløjet til Rigshospitalets traumecenter til behandling. Af personundersøgelse udarbejdet af retspatologisk afdeling under indlæggelsen fremgår bl.a.:

" ...

KONKLUSION:

Ved undersøgelsen den 15-03-2023 kl. 00:00 af Forurettede1 ... fandtes en efter det oplyste 19-årig mand med alderssvarende udseende. Undersøgte vekslede mellem at være sovende og vågen, men stærkt smerteforpint, men medvirkede villigt til undersøgelsen, når han var vågen. Undersøgte fremstod påvirket af medicin, men der var ingen tegn på akut psykisk sygdom.

Der påvistes ingen punktformede blodudtrædninger i øjenlågshuden, i ansigtshuden i øvrigt eller i huden bag ørerne. Grundet undersøgelsesomstændighederne var det ikke muligt at vurdere om der var punktformede blodudtrædninger i øjnenes bindehinder eller i mundslimhinden.

Som følger efter varmepåvirkning påvistes 2. gradsforbrændinger i ansigtet, på halsen, i nakken, på ryggen, begge arme, begge hænder og venstre underben. Udbredelsen af forbrændingerne svarede til 23% af kroppens overflade.

Læsionerne var friske og opstået som følge af varmepåvirkning, meget vel ved ildløs, som i sagen oplyst.

Der påvistes umiddelbart ingen karakteristiske brandsår, som det kan ses ved stænk eller overhældning med brandbar væske.

Af øvrige tegn på vold påvistes fejlstilling og hævelse af næsen, foreneligt med brud, som i sagen oplyst (1). Læsionen var frisk, muligt opstået på tidspunktet for aktuelle hændelse, ved moderat stump vold, meget vel ved slag mod ansigtet, som i sagen oplyst.

Der var blod tilsmudsning omkring næsen.

...

På det foreliggende grundlag, må det antages, at undersøgte kan have været i livsfare, idet undersøgte uden den foretagne lægelige behandling kunne være bragt i en tilstand, som han muligvis ikke havde overlevet

..."

Af foreløbig rapport om personundersøgelse af **Forurettede2** fremgår bl.a.:

"Forurettede2 havde et frisk sår på 1 mm på første led på langefingeren på højre hånd"

Tiltalte er tidligere straffet ved

- bødeforlæg af 22. juni 2016 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer, våbenloven og våbenbekendtgørelsen,
- betinget dom af 24. januar 2017 med fængsel i 40 dage og betinget udvisning for overtrædelse af straffelovens § 244 og
- betinget dom af 12. februar 2019 med fængsel i 14 dage og betinget udvisning for overtrædelse af straffelovens § 293a.

Tiltalte har været mentalundersøgt. Af erklæringen af 27. oktober 2023 fremgår bl.a.:

" ...

Konklusion og begrundelse:

25-årig mand sigtet for overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, § 180 og § 237, jf. § 21 vedrørende vold, ildspåsettelse og forsøg på manddrab. Observanden erkender sig skyldig i sigtelsen om vold, men han nægter sig skyldig i de øvrige påsigtede forhold.

Observanden har siden grundlovsforhøret ved Retten i Randers den 16. marts 2023 været frihedsberøvet i sagen og varetægtsfængslet i Assens Arrest.

Observanden er tidligere dømt for voldskriminalitet i 2017 samt brugstyveri og trusler om vold i 2019. Han har været idømt betinget udvisning, betingede frihedsstraffe og samfundstjeneste.

Observanden er født og opvokset i Syrien, hvor mor arbejdede som lærer, og far var kaptajn. På grund af krigen boede han i en årrække i Dubai, hvor han har gennemført almindelig skolegang. I Syrien var han i gang med en gymnasial uddannelse og manglede 1 år, da familien på grund af krigen flygtede til Danmark. I Danmark har observanden gået på søfartsskole, hvorefter han startede på HF, og op til aktuelle varetægtsfængsling var han i færd med at færdiggøre IB International School, hvor han afsluttede med et karaktergennemsnit på 10. Hans plan var at søge ind på ingeniørstudiet efterfølgende. Observanden har haft fritidsbeskæftigelse i pizzeria og i en købmandsbutik.

Observanden er samboende med dansk-tjekkisk kvinde, som han kender fra skolen. Parret har ingen børn.

Observanden har haft en enkelt kontakt med psykiater på grund af søvnproblemer, et forløb som blev afsluttet på grund af udeblivelser. Han har aldrig været i medicinsk behandling mod depression, angst, sindssygdom eller søvnproblemer.

Observanden beretter noget garderet om den påsigtede kriminalitet, idet han også under mentalundersøgelsen nægter sig skyldig i ildspåsettelse, men han erkender vold mod forurettede, idet han mente, at forurettede ville voldtage hans søster. Han forholder sig gennemgående bortforklarende, ansvarsfraskrivende og bagatelliserende til den påsigtede kriminalitet, som han primært betragter som en misforståelse, som han er blevet offer for i forbindelse med varetægtsfængslingen.

Observanden frembyder ikke tegn på sindssygdom, og han fremstår med sikkerhed ej heller mentalt retarderet.

Observanden har intet misbrug af rusmidler, og han har næppe på tidspunktet for den påsigtede kriminalitet været påvirket af rusmidler, og som sådan foreligger der ikke patologisk rus.

Karakterologisk præsenteres personlighedstræk i karakterafvigende retning.

Observanden findes herefter i kraft af fravær af symptomer på sindssygdom ikke at tilhøre den af straffelovens § 16, stk. 1 afgrænsede personkreds.

Han er klinisk normalt begavet og tilhører som sådan heller ikke den af straffelovens § 16, stk. 2 afgrænsede personkreds.

I kraft af personlighedstræk i karakterafvigende retning tilhører observanden den af straffelovens § 69 afgrænsede personkreds.

Imidlertid findes der ikke foranstaltninger, der findes mere formålstjenlige for at forebygge yderligere fremadrettet ligeartet kriminalitet end almindelig straf.

..."

Udlændingestyrelsen har den 6. januar 2024 udtalt:

" ...

Opholdsgrundlag og længde

Tiltalte fik den 13. januar 2015 opholdstilladelse i Danmark efter udlændingelovens § 7, stk. 2 indtil den 13. januar 2020. Pågældendes opholdstilladelse er senest den 26. februar 2021 forlænget indtil den 26. februar 2023.

Pågældende har pt. en verserende sag om forlængelse af sin opholdstilladelse og har under alle omstændigheder ret til processuelt ophold, mens sagen verserer.

Længden af Tiltaltes lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 13. januar 2015, hvor pågældende fik opholdstilladelse i Danmark, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Tiltalte har således – når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes – haft lovligt ophold i Danmark i ca. 8 år og 2 måneder.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen vurderer, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 6.

Efter udlændingelovens § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens § 180, § 181, § 237, § 244 eller § 245 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 21. juni 2023.

Heraf fremgår at Tiltalte blandt andet har oplyst, at han:

- Har sin familie og kæreste i Danmark, som han tit ses med,

- Har de seneste år gået på gymnasiet i *By*, som han næsten var færdig med inden sin anholdelse,
- Har arbejdet på forskellige restauranter i og omkring *Sted*, som han stoppede med, da han begyndte på gymnasiet,
- Forstår alt dansk og taler sproget udmærket, men kan bedre gøre sig forståelig på engelsk,
- Har haft kæreste i 3-4, som han dog ikke har talt med siden sin anholdelse 15. marts 2023,
- Har ingen børn,
- Har sine forældre, søstre og fætter i Danmark af familie, som han ofte ses med,
- Har ingen familie i sit hjemland, samt Behersker flydende arabisk i skrift og tale.

Det fremgår af CPR, at pågældende er ugift og uden børn.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 6-9 års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejseforbud.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af udlændingelovens § 49 a, at forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

..."

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han læser og skriver dansk bedre, end han taler det. Han har ingen familie i Syrien, da alle er flygtet derfra. Hvis han bliver udvist til Syrien, vil han dø. Han vil blive forfulgt af politiske årsager, fordi både han og hans forældre har kæmpet imod systemet i Syrien.

Retten's begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

Kendelse:

Forhold 1

Retten lægger som ubestridt til grund, at tiltalte den 14. marts 2023 om aftenen sammen med sin kæreste, *Vidne1*, opsøgte sin søster *Forurettede2* i hendes kollegielejlighed på *Adresse1* i Grenå, hvor også *Forurettede1* opholdt sig. Efter de samstemmende forklaringer herom lægger retten videre til grund, at *Forurettede1* ved tiltaltes ankomst gemte sig på badeværelset, og at tiltalte, da han blev lukket ind i lejligheden, straks gik hen til badeværelset, sparkede døren ind og overfaldt *Forurettede1* med knytnæveslag i ansigtet, indtil *Forurettede1* fik tiltalte ud af badeværelset og trukket døren til.

Efter bevisførelsen lægges det yderligere til grund, at tiltalte var meget ophidset og at han, mens *Forurettede1* fortsat opholdt sig på badeværelset, gik rundt med en saks, kastede rundt med ting og væltede lejlighedens inventar, herunder et skab. Dette fortsatte efter tiltaltes mor, *Vidne2*, og tiltaltes anden søster, *Vidne3*, var ankommet til lejligheden, fordi *Vidne1* havde ringet og bedt dem komme og berolige tiltalte. På et tidspunkt herefter opstod der ildebrand i lejlighedens værelse, der udviklede sig så voldsomt, at lejligheden udbrændte. Om ilden fremgår det af farlighedserklæringen udarbejdet af Dansk Brand og sikringsteknisk Institut den 24. marts 2023, at der ved branden har været overhængende livsfare for personer, der måtte have opholdt sig på badeværelset i den aktuelle lejlighed, og at der ikke har været fare for personer i tilstødende lejligheder.

Af de kriminaltekniske erklæringer af 9. maj 2023 og 24. august 2023, udarbejdet af NKS, Nationalt Kriminalteknisk Center, samt *Vidne4s* vidneforklaring fremgår, at der ikke i forbindelse med rydningen af værelset blev fundet antændelseskilder i form af tændstikker, lightere, stearinlys, fyrfadsllys, askebægere eller remedier til rygning. I overensstemmelse hermed har *Forurettede1* og *Forurettede2* begge forklaret, at der ikke var tændt stearinlys på værelset, inden branden opstod, og *Forurettede2* har forklaret, at der ikke blev røget indenfor på værelset. Det fremgår videre, at en brandhund ikke har reageret på brandbare væsker.

Tiltalte har under hovedforhandlingen forklaret, at han på et tidspunkt gik hen til et skab, som væltede, da han prøvede at lukke det. Han stod herefter og talte med sin mor, da de pludselig opdagede, at der kom ild fra det sted, skabet havde stået. Der var olie på gulvet i lejligheden. Han forklarede ligeledes i grundlovsforhøret den 16. marts 2023, at ilden måtte være opstået i forbindelse med, at skabet væltede.

Vidne2 blev efter branden anholdt, fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet, men blev løsladt den 30. marts 2023. Hun har under en politiafhøring den 24. august 2023 og under hovedforhandlingen forklaret, at der opstod ild lige efter, at tiltalte væltede et skab.

Vidne1 blev efter branden anholdt, fremstillet i grundlovsforhør og varetægtsfængslet, men blev løsladt efter en politiafhøring den 30. marts 2023, hvor hun forklarede, at tiltalte havde sat ild til en dyne ved brug af en lighter, men at hun slukkede ilden og forlod lejligheden sammen med *Vidne2*. Hun så ikke efterfølgende, at branden opstod, men hun tænkte, at tiltalte nok havde brugt lighteren og en deodorantspray, der lå på værelset. Ved en politiafhøring den 21. november 2023 og under hovedforhandlingen har hun imidlertid forklaret, at hendes tidligere forklaring om, at tiltalte satte ild til noget i lejligheden, ikke var korrekt, og at ilden opstod i forbindelse med, at et skab væltede.

Vidne5 har forklaret, at *Vidne3* i en bil fortalte ham og en anden, at tiltalte havde startet branden. *Vidne6*, der har bekræftet, at han var med i bilen, har til politiet ligeledes forklaret, at *Vidne3* fortalte, at det var tiltalte, som havde startet branden. Denne forklaring har han delvist fragået under hovedforhandlingen.

Af konklusionerne i de kriminaltekniske erklæringer af 9. maj 2023 og 24. august 2023, og *Vidne4s* vidneforklaring fremgår, at NKS' undersøgelser i meget høj grad taler for, at branden er opstået i opholdsrummet, og at brandårsagen er antændelse af tilstedeværende brandbare materialer med en åben flamme muligt i kombination med en accelerator. Det er vurderet, at en glød ikke var årsag til branden, og at friktion med meget stor sikkerhed kan udelukkes som brandårsag. Ved undersøgelserne blev der ikke konstateret en fedtet overflade på gulvet ved døren ud for badeværelset, som efter olie, og gulvbelægningen samme sted sås ikke med brandskader.

Dansk Brand og sikringsteknisk Institut har i erklæring af 24. marts 2023 konkluderet, at brandårsagen ikke var de faste elektriske installationer, tilsluttede elektriske brugsgenstande eller batterier. Af supplerende erklæring af 6. maj 2024 fremgår, at brand kan opstå på grund af varmeudvikling fra en computer, en telefon eller lignende, men at det ikke er tilfældet i sagen, da der ikke sås elektriske skader på de elektriske dele i arnestedsområdet.

Forklaringerne fra tiltalte og vidnerne *Vidne1* og *Vidne2* om, at branden opstod ved, at skabet i værelset væltede, kan derfor tilsidesættes som utroværdige og konstruerede. Også tidligere forklaringer fra tiltalte, om at olie eller computere og telefoner har forårsaget branden, tilsidesættes.

Uden for lejligheden blev der efter branden fundet en deodorantspray af mærket Hugo Boss. *Forurettede1* har forklaret, at deodoranten var hans, og at den blev opbevaret i værelset. Han har videre forklaret, at han, mens han stod på badeværelset og holdt døren, genkendte lyden af en lighter og en deodorant sammen, at han i en sprække ved badeværelsesdøren så tiltalte stå tæt ved døren, og at han et par sekunder efter så flammer op langs døren. NKS' forsøg med antændelse af en deodorantspray med en lighter gav udslag i en flamme på ca. 70 cm. Af de kriminaltekniske erklæringer fremgår, at gerigter og dørkarm til badeværelset havde de kraftigste brandskader øverst, og at den elektriske skade på badeværelsesventilatoren viser, at det er her, varmen først har ramt de elektriske installationer.

Efter en samlet vurdering af erklæringerne fra NKS, erklæringerne fra Dansk Brand og sikringsteknisk Institut, de sagkyndige forklaringer og vidneforklaringerne, er det herefter bevist, at tiltalte startede branden ved døren til badeværelset med en flamme, som blev antændt ved brug af en lighter og en deodorantspray.

Det forhold, at deodoranten og den lighter, der blev fundet på reposen ved lejligheden, var uden spor af DNA eller fingeraftryk fra tiltalte, kan ikke føre til et andet resultat.

Efter de afgivne vidneforklaringer sammenholdt med indholdet af det brev, tiltalte skrev til *Vidne1* fra arresten, og tiltaltes forklaring under grundlovsforhøret, lægger retten til grund, at tiltaltes adfærd, da han kom ind i lejligheden, skyldtes, at han af religiøse og æresrelaterede grunde ikke kunne acceptere, at *Forurettede2* og *Forurettede1* var alene sammen i lejligheden.

Tiltalte var bekendt med lejlighedens indretning, herunder at eneste udvej fra badeværelset var via lejlighedens opholdsrum, og det massive omfang af brandbare materialer i rummet.

Forurettede1 har afgivet en troværdig forklaring om, at han så tiltalte forhindre sin mor i at komme ham til hjælp, og at døren blev smækket udefra. Han så herefter skyggen af tiltalte uden for døren, hvorfor han af frygt for at blive slået ihjel forblev på badeværelset et stykke tid. Han blev dog nødt til at forlade badeværelset, da ilden kort efter bredte sig hertil, men kunne ikke få hoveddøren åbnet og var tæt på at besvime, inden det lykkedes ham at komme udenfor. Han så da tiltalte sidde i bilen og kort efter køre derfra.

Røgdykker *Vidne7* har forklaret, at det ydre dørhåndtag på indgangsdøren ind til lejligheden manglede, da han med en kollega som de første ankom til stedet. Dørhåndtaget blev ifølge politirapport af 15.

marts 2023 om foreløbig undersøgelse af gerningsstedet med NKC fundet på reposedøren foran indgangsdøren.

Herefter er det bevist, at tiltalte påsatte branden og herefter smækkede døren i og fjernede dørhåndtaget udvendigt i et forsøg på at hindre *Forurettede1* i at komme ud af lejligheden, som kort efter var helt overtændt og herefter udbrændte, og at dette skete i den hensigt at dræbe *Forurettede1*, som ved sin flugt gennem værelset blev 2. grads forbrændt på 23 % af kroppen, og derved ifølge den retspatologiske erklæring af 13. april 2023 kan have været i livsfare.

Tiltalte er herefter skyldig i den principale påstand i dette forhold.

Forhold 2:

Tiltalte har erkendt sig skyldig, og tilståelsen støttes af det, der i øvrigt er oplyst. Det er derfor bevist, at han er skyldig i dette forhold. Da tiltalte tidligere er straffet for vold, henføres forholdet under straffelovens § 247, stk. 1.

Forhold 3

5 nævninger og 3 dommere udtaler:

Efter forklaringen fra *Forurettede2* sammenholdt med personundersøgelsen af hende lægges det til grund, at tiltalte i ophidset tilstand er gået frem mod hende med saksen i hånden, at hun lå på sengen med hænderne omkring sin hals, og at hun herefter blev ramt på den ene finger af den saks, som tiltalte holdt i hånden.

Tiltalte har i grundlovsforhøret erkendt under episoden i lejligheden at have udøvet vold mod *Forurettede2* i form af en lussing, og har under hovedforhandlingen bekræftet at have haft en saks i hånden.

Forurettede1 har forklaret, at han så episoden, hvor tiltalte gik mod *Forurettede2* med en saks, og at han var bange for, at tiltalte ville stikke *Forurettede2* i halsen, hvorfor han et kort øjeblik kom ud fra badeværelset, indtil tiltalte vendte sin opmærksomhed fra *Forurettede2* til ham.

Herefter, og da tiltalte som anført må antages at have været stærkt ophidset over *Forurettede2*' ophold i værelset sammen med *Forurettede1*, finder vi det bevist, at tiltalte har stukket ud efter *Forurettede2*' hals med saksen og således er skyldig i dette forhold.

1 nævning udtaler:

Flere vidner har beskrevet, at tiltalte gik rundt med en saks, som han fægtede om sig med i ophidset tilstand. Jeg finder ikke, at det med den til domfældelse i en straffesag tilstrækkelige sikkerhed er bevist, at tiltalte har haft forsæt til at ramme *Forurettede2* med saksen. Jeg finder det derfor ikke bevist, at tiltalte er skyldig i dette forhold.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Om anvendelse af straffelovens § 81, nr. 6:

Som anført ovenfor lægger retten til grund, at tiltaltes adfærd, da han kom ind i lejligheden, skyldtes, at han af religiøse og æresrelaterede grunde ikke kunne acceptere, at *Forurettede2* og *Forurettede1* var alene sammen i lejligheden. Anklagemyndigheden har på det grundlag påstået strafsøkærpelse for forholdene efter straffelovens § 81, nr. 6 med henvisning til, at forholdene har baggrund i, at tiltaltes ære var krænket.

Det fremgår af straffelovens § 81, nr. 6, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en skærpene omstændighed, at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering, kønsidentitet, kønsudtryk, kønskarakteristika eller lignende.

Efter ordlyden af og formålet med bestemmelsen finder retten, at det er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at de strafbare gerninger har haft baggrund i *Forurettede1s* eller *Forurettede2s* etniske oprindelse eller tro. Der er ikke fremført omstændigheder, som taler for, at det skulle være tilfældet. Forholdet henføres derfor ikke under straffelovens § 81, nr. 6. "

Sanktionsspørgsmålet

Straffen fastsættes efter straffelovens § 237, jf. § 21, § 181, stk. 1, jf. stk. 3, § 244, jf. § 247, stk. 1, og § 245, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1. Der var enighed om at fastsætte straffen til fængsel i 8 år.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på sagens omfang og karakter og navnlig lagt vægt på, at der ud over drabsforsøget ved ildspåsættelsen er sket omfattende materiel skade, hvorved hele lejligheden udbrændte, og at forholdene er begået uden at de forurettede på nogen måde har givet anledning hertil, og til karakteren af de skader forurettede *Forurettede1* blev påført.

Under hensyn til karakteren af den begåede kriminalitet og længden af den idømte fængselsstraf er betingelserne opfyldt for at udvise tiltalte efter udlændingelovens § 22, nr. 6.

Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at udvisning herefter skal ske, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig tiltaltes ret til respekt for privatliv og familieliv efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Efter EMRK artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger en omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. Ved afgørelsen af spørgsmålet om udvisning skal der således foretages en samlet vurdering af på den ene side kriminalitetens art og grovhed og på den anden side tiltaltes tilknytning til Danmark, styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og Syrien samt hensynet til familiens enhed.

Tiltalte er 26 år gammel og kom til Danmark som 16-årig, hvor han den 13. januar 2015 fik opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 2. Han har haft lovligt ophold i Danmark i 8 år og 2 måneder. Han taler, læser, skriver og forstår dansk, men synes selv bedre at kunne gøre sig forståelig på engelsk. Han har senest gået på gymnasiet i *By*. Han har haft lønnede ansættelser i forskellige restaurationer. Han er ikke aktiv i foreningslivet og har brugt sin fritid sammen med en kæreste, som han ikke længere er kæreste med, samt sin herboende familie. Hans mor, tre søstre og en fætter er bosiddende i Danmark. Han har ingen ægtefælle eller børn. Han er tidligere straffet for personfarlig kriminalitet og for overtrædelse af våbenloven og lov om euforiserende stoffer. Han er i den forbindelse 2 gange tidligere udvist betinget. Han taler, skriver og forstår arabisk. Han har ingen familie i Syrien. Han har gået i almindelig skole i Syrien og påbegyndte sin ungdomsuddannelse der.

Tiltalte vurderes samlet at have gode muligheder for at kunne klare sig efter en udsendelse til Syrien og skabe sig et familieliv der. Det bemærkes herved, at tiltalte efter EMRK artikel 8 ikke har et ubetinget krav på, at hans familieliv kan udfoldes i Danmark.

Navnlig under hensyn til karakteren og grovheden af den begåede kriminalitet, straffens længde og tiltaltes tilknytning til henholdsvis Danmark og Syrien, finder retten efter en samlet vurdering, at hensynet til at forebygge kriminalitet nødvendiggør, at tiltalte udvises af Danmark og i overensstemmelse med udgangspunktet efter udlændingelovens bestemmelser meddeles indrejseforbud for bestandig.

På den baggrund udvises tiltalte af Danmark med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 4, nr. 7, jf. § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 2.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 15. marts 2023.

Erstatning

Det er ubestridt, at forurettede *Forurettede*'s fysiske og psykiske skader er en følge episoden den 14. marts 2023. Tiltalte er derfor erstatningsansvarlig for det tab, som forurettede har lidt i anledning heraf, herunder for personskade. Tiltalte har bestridt kravet størrelsesmæssigt, idet han dog har anerkendt størrelsen af kravet på godtgørelse af udgifter til medicin.

Om de enkelte krav bemærkes:

Svie og smerte

Det kan på grundlag af de lægelige erklæringer, senest fra egen læge af 23. februar 2024, udtalelserne fra IBC af 8. marts 2024 og fra *By* Gymnasium af 11. marts 2024 lægges til grund, at forurettede fortsat er påvirket af episoden den 14. marts 2023 i et omfang, så han ikke er i stand til at gennemføre en uddannelse på fuld tid, og at han fortsat har behov for behandling af de psykiske følger efter episoden. Det fremgår ikke af de lægelige udtalelser, om der kan forventes en væsentlig bedring af de psykiske følger. De juridiske dommere tager på den baggrund kravet om svie og smerte til følge med 85.500 kr.

Godtgørelse for varigt mén i form af vansir

Godtgørelse for mén i medfør af erstatningsansvarslovens § 4 forudsætter, at méngraden er på 5 % eller derover. Méngraden for vansir fastsættes efter en konkret vurdering af vansirets placering på kroppen, udbredelse og udseende. Der foreligger ikke en sagkyndig vurdering heraf. Kravet henskydes derfor til afgørelse ved erstatningsnævnet.

Udgifter til medicin.

Kravet tages til følge med 3.340,35 kr. som opgjort.

Erstatning for tingsskade.

Forurettede har forklaret, at han havde en række effekter, særligt tøj, i lejligheden. Dette stemmer overens med sagens oplysninger i øvrigt. Rettens juridiske dommere finder ikke grundlag for at betvivle, at de effekter, der er opført på bistandsadvokatens bilag D, blev beskadiget ved branden. Den beløbsmæssige opgørelse af kravet er ifølge forurettedes forklaring sket på grundlag af købsprisen for effekterne. Der foreligger ingen oplysninger om tingenes alder og stand. Forurettede har særligt

vedrørende sit pas oplyst, at det lå i lejligheden, fordi han skulle have det fornyet. Efter en samlet vurdering fastsætter rettens juridiske dommere skønsmæssigt erstatningen for tingsskade til 20.000 kr.

Erstatning for forlænget uddannelse

Forurettede har forklaret, at han forud for episoden den 14. marts 2023 havde forventet at afslutte sin studentereksamen i sommeren 2023, men at han, som følge af episoden og de skader han pådrog sig i forbindelse med episoden, endnu ikke har afsluttet sin studentereksamen. Han forventer, at der vil gå yderligere 1-2 år hermed. Hans forklaring herom støttes af erklæringerne fra IBC af 8. marts 2024 og fra By Gymnasium af 11. marts 2024. Det kan derfor lægges til grund, at forurettede har fået forlænget sin uddannelse som følge af episoden. Et eventuelt tab i anledning heraf kan erstattes i medfør af erstatningsansvarslovens § 1. Forurettede har imidlertid ikke redegjort nærmere for, hvori hans tab består, eller omfanget af tabet.

Kravet udskydes derfor til afgørelse ved erstatningsnævnet.

Tort

Forurettede er ved episoden den 14. marts 2023 blevet påført såvel fysiske varige skader i form af vansir som væsentlige psykiske skader. Efter en samlet vurdering heraf sammenholdt med karakteren af forbrydelsen har forurettede krav på godtgørelse i medfør af erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, som rettens juridiske dommere finder passende kan fastsættes til 15.000 kr.

Forurettedes krav tages derfor til følge for 123.840,35 kr., der forrentes med procesrente fra den 16. april 2024.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, *Tiltalte*, straffes med fængsel i 8 år.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Tiltalte skal inden 14 dage betale 123.840,35 kr. til *Forurettede1* v/ bistandsadvokat Charlotte Kjærgaard, jf. nr. Beløbet forrentes med procesrente fra den 16. april 2024.

.....

Vestre Landsrets 13. afdelings DOM

(dommerne Astrid Bøgh, Kim Rasmussen og Clara Trolle Mikkelsen (kst.)) i nævningesag

Dato: 18. marts 2025

Rettens sagsnr.: S-1041-24

Anklagemyndigheden mod *Tiltalte*, født oktober 1997, (advokat Jan Schneider, Aarhus)

Retten i Randers har den 13. maj 2024 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (9-4042/2023).

Påstande

Tiltalte *Tiltalte* har påstået frifindelse i forhold 1 og 3, dog har tiltalte i forhold 1 erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1. Tiltalte har i øvrigt påstået formildelse, herunder frifindelse for påstanden om udvisning, subsidiært et tidsbegrænset indrejseforbud.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale samt skærpe, herunder således at forholdene henføres under straffelovens § 81, nr. 6. Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om stadfæstelse af dommens bestemmelse om udvisning.

Forurettede1 har gentaget påstanden for byretten om erstatning og godtgørelse på 365.976,35 kr.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene, men har ikke haft indsigelser mod opgørelsen af kravene.

Supplerende oplysninger

Der er afspillet 112-opkald fra den 14. marts 2023 kl. 20.04.47 fra campusleder *Vidne8*.

Der har i forbindelse med efterforskningen været foretaget forsøg med en deodorantspray mrk. Hugo, således at trykventilen holdes nede, hvorved indholdet førstøves, og der sker antændelse af dette indhold med en lighter. En videooptagelse af dette forsøg er afspillet.

I sammenfatningen i fotomappe af 16. maj 2024 vedrørende koster 6 (udvendigt langskilt fra hoveddør på gerningssted), udfærdiget af Afd. Personfarlig Kriminalitet – Brandsektionen, er anført:

”Ud fra varmeskader på de udvendige langskilt og placering af nedfaldet smeltet materiale på henholdsvis top af langskilt og overside af dørgreb, samt oppefra kommende varmepåvirkning af plast chiplæser og ring ved greb, vurderes langskiltet at have siddet på sin oprindelige plads i opstarten af branden, og først et stykke inde i brandforløbet, som følge af branden, at være faldet ned på reposen.”

Konsulent i NSK *Vidne4* har i mail af 5. juli 2024 erklæret sig enig i vurderingen.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne *Vidne1*, *Vidne3*, *Forurettede2*, *Forurettede1*, *Vidne2*, *Vidne4*, *Vidne9*, *Vidne7*, *Vidne10*, *Vidne11*, *Vidne5*, *Vidne12*, *Vidne13*, *Vidne14*, *Vidne15*, *Vidne16*, *Vidne17*, *Vidne6* og *Vidne18* har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

[FORKLARINGER UDELDAT]

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt følgende

” ...

Kendelse:

Samtlige dommere og nævninger udtaler:

Forhold 1

Tiltaltes forklaring om, at han gennem vinduet til lejligheden så Forurettede1 forsøge at voldtage eller tage halsgreb på Forurettede2, er ikke underbygget af bevisførelsen i øvrigt og må derfor tilsidesættes som utroværdig.

Også efter bevisførelsen for landsretten lægges det i overensstemmelse med byrettens bevisvurdering til grund, at tiltalte straks efter, han kom ind i Forurettede2' lejlighed, sparkede døren til badeværelset ind og tildelte Forurettede1 flere slag med knyttet hånd i ansigtet, hvorved han brækkede sin næse. Forurettede1 fik herefter tiltalte ud fra badeværelset og fik skubbet døren til, hvorefter tiltalte gik rundt i lejligheden og kastede med ting. Vidne3 og hendes mor blev derefter kontaktet og bedt om at komme til stede.

Kl. 19.33 blev der sendt en SMS til Vidne3' telefon om, at hun ikke skulle komme til lejligheden uden sin mor. Branden er anmeldt ved et 112-opkald kl. 20.04. Det må derfor lægges til grund, at tiltalte havde opholdt sig i lejligheden i ca. 30 minutter, da branden opstod.

Tiltalte har for landsretten forklaret, at han tændte ild til sengen med en lighter, men at Vidne1 slukkede ilden. Han har videre forklaret, at han herefter fandt en sprayflaske, og at han på samme måde som vist ved politiets forsøg med lighteren satte ild til en trøje på tøjstativet. Han har forklaret, at hans mor prøvede at slukke ilden med et håndklæde, men at det ikke lykkedes, fordi der også var gået ild i væggen, og at de således ikke selv kunne slukke ilden, men skulle have hjælp. Tiltalte har endeligt forklaret, at hans mor råbte til Forurettede1, at der var brand, og at han skulle komme ud, og at tiltalte og moderen herefter forlod lejligheden.

Brandsagkyndig Vidne4 har forklaret, at branden godt kan være opstået på den måde, som tiltalte har forklaret.

Landsretten lægger herefter til grund, at branden i lejligheden er opstået ved, at tiltalte antændte dampene fra en spray med en lighter og satte ild til en trøje på et tøjstativ, der var placeret til højre i værelset set ude fra. Ilden spredte sig herefter, hvorved lejligheden udbrændte.

Forurettede1 har forklaret, at han, inden brandalarmen lød, hørte lyden af en deodorant og en lighter samtidig og herefter så flammer på højre side af døren til badeværelset, og at tiltalte umiddelbart herefter bevægede sig væk fra døren, men at der imidlertid ikke gik ild i døren på dette tidspunkt. Han har videre forklaret, at han hørte moderen råbe, at han skulle komme ud, da brandalarmen lød, og at han så tiltalte presse sin mor ud af lejligheden, da hun forsøgte at komme tilbage for at hjælpe ham ud. Han har forklaret, at der nok gik 15-20 sekunder fra alarmen lød, til de andre gik ud af lejligheden. Han hørte hoveddøren smække og gik umiddelbart efter ud fra badeværelset, hvor han så, at der var store flammer fra tøjet ved tøjstativet, sort røg og ild op ad væggen. Han har videre forklaret, at han så en skygge uden for lejligheden, der kun kunne være tiltalte, og at han herefter gik tilbage til badeværelset og ville forsøge at holde ud, til brandvæsenet kom. Forurettede1 har desuden forklaret, at ilden spredte sig hurtigt til badeværelset, og at han indså, at han skulle ud, hvorefter han kom ud ad hoveddøren. Han har endeligt forklaret, at der måske gik 1-1½ minut, fra tiltalte og moderen forlod lejligheden, og til han selv kom ud.

Ved branden pådrog Forurettede1 sig 2. gradsforbrændinger på 23 % af kroppens overflade.

Forurettede1's forklaring om ildens hurtige udvikling underbygges af brandsagkyndig Vidne4's forklaring for byretten og landsretten om, at ilden har udviklet og spredt sig hurtigt, idet

lejligheden består af en metalcontainer beklædt med indvendige trævægge, hvorved temperaturen hurtigt stiger og sætter ild til andre ting i lejligheden. Vidne4 har endvidere forklaret, at ilden og varmen kun kunne komme ud af indgangspartiet.

Det er i farlighedsberetningen anført, at det vurderes, at der har været overhængende fare for personer, som måtte have opholdt sig i badeværelset, og at flugtveje herfra vurderes påvirket af branden i en sådan grad, at de ikke ville kunne benyttes uden overhængende fare.

Tiltalte var bekendt med lejlighedens indretning, herunder at væggene var beklædt med træ, hvilket umiddelbart kunne konstateres, og at hoveddøren var eneste udvej fra lejligheden. Det må efter Forurettede1s forklaring lægges til grund, at tiltalte forsøgte at antænde døren til badeværelset. Landsretten lægger videre til grund, at tiltalte også forsøgte at sætte ild til sengen og til sidst antændte en trøje på tøjstativet, og at ilden spredte sig meget hurtigt til lejlighedens vægge.

Tiltaltes forsøg på at antænde ild, som lykkedes ved det tredje forsøg, var alle rettet mod steder i lejligheden, der ville forhindre Forurettede1 i at komme ud af lejligheden ved den hurtige udvikling af ilden, som tiltalte også umiddelbart selv kunne konstatere, da han forlod stedet. På denne baggrund sammenholdt med, at tiltalte mente, der skulle hjælp til at slukke ilden udefra, og at han ikke – selv om det var muligt – forsøgte at hjælpe Forurettede1 ud af lejligheden, men tværtimod forhindrede sin mor i at få ham ud, er det bevist, at tiltalte i hvert fald anså det som overvejende sandsynligt, at Forurettede1 ville dø som følge af branden i lejligheden. Det kan ikke føre til en anden vurdering, at Forurettede1 forblev i lejligheden i meget kort tid efter, at tiltalte og hans mor var gået, fordi Forurettede1 var bange for tiltalte og fejlagtigt vurderede, at brandvæsenet ville nå frem så hurtigt, at han kunne komme ud i live.

Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er fundet skyldig i forsøg på manddrab i overensstemmelse med den principale tiltale. Ved at antænde ild i kollegielejligheden under de foran anførte omstændigheder, hvor der opstod fare for tab af menneskeliv, tiltrædes det endvidere, at tiltalte er fundet skyldig i at have forvoldt ildebrand under særligt skærpende omstændigheder.

Forhold 3

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, som byrettens flertal har anført, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Straffelovens § 81, nr. 6

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten og af de grunde, som byretten har anført, at tiltalte angreb og forsøgte at dræbe Forurettede1, fordi han af religiøse, æresmæssige og moralske grunde ikke kunne acceptere, at Forurettede2 og Forurettede1 var alene sammen i lejligheden.

Efter straffelovens § 81, nr. 6, skal det ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som en skærpende omstændighed, at gerningen helt eller delvist har baggrund i bl.a. andres tro eller lignende.

Bestemmelsen er indsat ved lov nr. 218 af 31. marts 2004. I bemærkningerne til lovforslaget (Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Ændring af strafferammer og bestemmelser om straffastsættelse m.v.) af 26. november 2003, nr. 99) er anført:

”Efter § 81, nr. 6, skal det i almindelighed tillægges strafskærpende betydning, hvis gerningen har baggrund i andres ... tro ... eller lignende. Bestemmelsen sigter på tilfælde, hvor forbrydelsens motiv helt eller delvis kan tilskrives disse forhold. Fortolkningen af ordene »... tro ... eller lignende« skal ske med udgangspunkt i straffelovens § 266 b, der kriminaliserer fremsættelse af udtalelse mv., ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin »race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering«. Bestemmelsen er ikke begrænset til bestemte forbrydelsestyper eller tilfælde, hvor gerningsmandens motiv har været at true, forhåne eller nedværdige en person eller gruppe af personer. Bestemmelsen vil efter

omstændighederne også kunne være anvendelig f.eks. på økonomisk kriminalitet, der begås med henblik på at støtte en racistisk organisation, som gerningsmanden er medlem af.”

3 dommere og 3 nævninger udtaler herefter:

Forurettede2 og Forurettede1 er ligesom tiltalte muslimer. Tiltaltes handlinger har derfor ikke baggrund i Forurettede2 og Forurettede1s tro. Den omstændighed, at tiltalte har begået forholdene, fordi Forurettede2 og Forurettede1 ikke udøvede deres fælles muslimske tro på den måde, som tiltalte ønskede, kan ikke anses for at være omfattet af ordlyden i § 81, nr. 6, og der er i bestemmelsens forarbejder heller ikke klar støtte for en sådan fortolkning. Vi tiltræder derfor, at forholdene ikke er henført under § 81, nr. 6.

6 nævninger udtaler:

Vi er enige med de øvrige voterende i, at tiltalte, Forurettede2 og Forurettede1 har praktiseret normerne i deres fælles tro forskelligt, og at tiltalte begik forholdene, fordi de to andre ikke udøvede den muslimske tro på den måde, som tiltalte ønskede. Vi finder, at dette kan rummes inden for ordlyden af straffelovens § 81, nr. 6, idet tiltaltes gerning helt eller delvist har baggrund i den måde, som Forurettede2 og Forurettede1 udøvede deres tro på. Vi stemmer derfor for at tage anklagemyndighedens påstand om at henføre forholdene under straffelovens § 81, nr. 6, til følge.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen finder straffelovens § 81, nr. 6, herefter ikke anvendelse på forholdene.

Konklusion

Landsretten stadfæster herefter, at tiltalte i forhold 1 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, og § 181, stk. 1 og 3, og i forhold 3 i overtrædelse af § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1.

Thi bestemmes:

Byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet stadfæstes.

...“

Straffastsættelse

Straffen fastsættes efter straffelovens § 237, jf. § 21, § 181, stk. 1, jf. stk. 3, § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og § 245, stk. 1, jf. § 21, jf. § 247, stk. 1.

Der er afgivet 18 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 8 år.

Ved fastsættelsen af straffen er der lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i forsøg på manddrab og ildspåsættelse med omfattende skader til følge. Der er endeligt lagt vægt på, at tiltalte i gentagelsestilfælde er fundet skyldig i vold og forsøg på grov vold.

Udvisning

Der er afgivet 18 stemmer for at tage anklagemyndighedens påstand om udvisning til følge med et indrejseforbud for bestandig med følgende begrundelse:

Det tiltrædes som anført af byretten, at betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise tiltalte er opfyldt, og at tiltalte herefter skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Tiltalte er 27 år. Han indrejste i Danmark som 17-årig den 27. februar 2015 og har boet her siden. Han er ikke gift eller samlevende på nuværende tidspunkt, og han har ingen børn.

Hans mor og søstre bor i Danmark. Udvisning vil indebære et indgreb i hans privatliv, jf. Menneskerettighedskonventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Udvisning har hjemmel i udlændingeloven og har til formål at forebygge uro og forbrydelse, og det afgørende er, om udvisning må anses for nødvendig af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering.

De kriterier, der skal indgå i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68. Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70.

I et tilfælde som det foreliggende, hvor udlændingen er en ung mand, der endnu ikke har etableret sin egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af udlændingens ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og udlændingens adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og modtagerlandet, jf. dommens præmis 71.

Om proportionalitetsvurderingen i den foreliggende sag bemærker landsretten herefter:

Tiltalte er fundet skyldig i forsøg på manddrab, ildspåsættelse under særligt skærpende omstændigheder med omfattende skader til følge, vold og forsøg på grov vold i gentagelsestilfælde. Han er ved dom af 24. januar 2017 straffet for vold efter straffelovens § 244 med fængsel i 40 dage, der blev gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste, ligesom han blev udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Landsretten finder efter karakteren af den i nærværende sag begåede kriminalitet, der ikke kan anses for tilfældighedspræget, sammenholdt med, at tiltalte knap to år efter sin indrejse er straffet for vold, at tiltalte må anses for at udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige ro og orden. Oplysningerne om hans personlige forhold, herunder ungdomsuddannelse og tilknytning til arbejdsmarkedet kan ikke føre til en anden vurdering.

Som nævnt har tiltalte boet i Danmark, siden han kom hertil som 17-årig. Han er ikke gift eller samlevende, og han har ingen børn. Han har bl.a. sin mor og tre søstre i Danmark.

Han taler, læser og skriver dansk, men synes selv, at han er bedre til engelsk. Han har haft en begrænset tilknytning til arbejdsmarkedet. Tiltalte er født i Syrien, hvor han har boet de fleste år af sit liv forud for indrejsen. Han har ikke været i Syrien, siden han kom til Danmark, og han har ikke familie eller venner i Syrien. Han taler og skriver flydende arabisk og er sund og rask.

Landsretten lægger herefter til grund, at tiltaltes tilknytning til Danmark er lige så stærk som hans tilknytning til Syrien, og han vil ikke være uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i Syrien, hvis han udvises.

Efter karakteren og omfanget af den begåede personfarlige kriminalitet, der er straffet med fængsel i 8 år, og tiltaltes forstraffe, herunder at han to gange er udvist betinget, finder landsretten, at meget tungtvejende grunde taler for at udvise tiltalte. Heroverfor har styrken af hans tilknytning til Danmark, hvor han ikke har stiftet egen familie, sammenholdt med hans tilknytning til Syrien, ikke en sådan vægt, at udvisning i sig selv vil være et uproportionalt indgreb i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 8. Tiltalte skal således udvises.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7, jf. stk. 1, jf. stk. 5, nr. 1, at udvisning i et tilfælde som det foreliggende, hvor der er idømt 8 års fængsel, skal ske med indrejseforbud for bestandig, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Navnlig under hensyn til den meget grove karakter af den begåede kriminalitet finder landsretten efter en samlet vurdering, at udvisning med indrejseforbud for bestandig ikke vil være et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Menneskerettighedskonventionen. Landsretten har herved taget hensyn til, at tiltalte vil have mulighed for at opretholde kontakten med sin familie bl.a. via elektronisk kommunikation.

Landsretten tager herefter påstanden om udvisning med indrejseforbud for bestandig til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 4, nr. 7, jf. stk. 1.

Erstatning

Af de grunde, der er anført af byrettens juridiske dommere, tiltræder landsrettens juridiske dommere, at *Forurettede1s* påstand om erstatning for udgifter til medicin og tingsskade og godtgørelse for svie og smerte er taget til følge som sket. Det tiltrædes endvidere af de grunde, der er anført af byrettens juridiske dommere, at tiltalte efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, skal betale en godtgørelse til *Forurettede1*, dog at beløbet forhøjes til 20.000 kr.

Kravene tages derfor til følge med 128.840,35 kr.

Det tiltrædes endeligt, at påstandene om godtgørelse for varigt mén og erstatning for forlænget uddannelse er udskudt til afgørelse ved Erstatningsnævnet.

Erstatnings- og godtgørelsesbeløbene forrentes fra den 15. maj 2024, jf. erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1.

Konklusion

Med de anførte ændringer stadfæstes byrettens dom.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at tiltalte inden 14 dage skal betale 128.840,35 kr. til *Forurettede1*. Beløbet forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1, fra den 15. maj 2024.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.